

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Březen 2017, r. XXI. č. 226

" Přijmi svou nedokonalost. Je to první krok pro získání tvé dokonalosti " (Sv. Augustin)

PÁN MŮJ A BŮH MŮJ!

Zvedáme oči v našem kostele a vidíme vzkříšeného Krista, už jako předzvěst velikonoční radosti ze vzkříšení, ke které směřuje naše postní příprava. Ve vzkříšení se skrývá hlavní smysl našeho života: Bůh chce naši spásu, náš život, naše štěstí. K tomu poslal svého Syna. Proto vydal Kristus svůj život za nás. To oslavíme a připomínáme, protože je to základ naší radosti a naděje.

Každý z nás touží být s Ježíšem, naším životem, pevně spojený. Jsou různé způsoby, jak jej v našem životě přijmout. Během této postní doby, papež František zdůrazňuje dva z nich, když ve svém poselství pro postní dobu nás vyzývá, abychom přijali Boží Slovo jako dar, a zároveň, abychom také přijali jako dar druhého člověka. Hlavně chudého, protože František nám dává jako vzor tohoto druhého člověka v podobenství chudého a nemocného Lazara. Ale i v druhých poznáváme Ježíše, který nás osloví v naší lidskosti, a kterého můžeme milovat konkrétním, hmatatelným způsobem. I když není vždycky lehké ho přijmout.

Podobně, pro apoštoly nebylo na začátku lehké poznávat Ježíše; On byl jiný. Ale ukázal jim díry po ranách, odkrýval svůj probodený bok. Jakoby nám chtěl připomenout, že Vzkříšený je tentýž, který trpěl a stonal na kříži.

Je lehké přijmout člověka, když je krásný, sympatický, přitažlivý. Ale každý člověk má své rány, slabosti a jizvy. Jako my sami. Když se odvážíme je odkrývat, poznáváme, kdo nás miluje opravdu, takové, jací jsme. A když milujeme člověka, víme, že je tato láska trvalá a silná. Poznávat Ježíše v slabostech a nedostacích jiných chce udělat skutek víry. Ale tímto, tak jak Svatý Tomáš vyznal s úžasem a radostí „Pán můj a Bůh můj“, v každém našem setkání bychom mohli vyznávat „bratře můj, Ježíši můj“. Je to dar pro mě. Dar, s kterým dostanu a dávám život.

P. Antonio , OSA. Farář

Žít jako vzkříšený člověk

Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků (Zj 1,18), prohlašuje Kristus vítězoslavně. Tím se náš život od základů mění. Ježíš ale nevstává z mrtvých pouze sám pro sebe – přitahuje k sobě všechny, kdo v něho věří.

Věřit v Pánovo zmrtvýchvstání znamená věřit ve vlastní vzkříšení – nikoli někdy v budoucnu, až nadejde soudný den, ale ve vzkříšení, které se už uskutečnilo.

Vírou a křtem jsme jednou provždy zemřeli hříchu. Obdrželi jsme nový život, jímž je sám Pán. Dopřáváme mu ale dostatečnou šanci, aby se mohl rozvíjet?

Člověk často mnoho věcí a záležitostí obrací vzhůru nohama, což mu značně komplikuje život. Usilovně se snažíme dosáhnout skutečného života a vysokého ideálu: vypracujeme si určitý mravní program a snažíme se pak vlastními silami dosáhnout ctností, být dobří a bezúhonní.

Nový zákon (především svatý Pavel) nám ale přináší docela jiný pohled na věc. **Svatost nám přece byla darována, chováme ji hluboko v nitru: je třeba pouze dovolit jí vzplát. Právě proto, že jsme Bohem vyvolení, svatí a milovaní, máme být dobří, upřímní a pokorní (srov. Kol 3,12).**

Jsme-li skutečně přesvědčeni, že jsme v nitru svatí, nebudeme hřešit. Mezi tím, kým v hloubi duše jsme, a tím, jak se navenek projevujeme, zavládne harmonie. Zabydlíme-li se ve svém skutečném bytí, jímž je Kristus, všechno naše počínání ponese jeho pečeť. Už nyní začneme žít vzkříšeným životem.

(úvaha z knihy Wilfrida Stinissena: "I dnes je den Boží", kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v r. 2004, 224 s.).

Všechna dobra, která jsme dostali, jsou k tomu, aby byla darována druhým, a tak se rozrostla. Je to jako by nám řekl: „*Tady máš moje milosrdenství, moji něhu, moje odpuštění: vezmi je a důkladně je využij.*“ **A co jsme s tím udělali?** Koho jsme „nakazili“ naší vírou? Kolik lidí jsme povzbudili naší nadějí? Kolik lásky jsme sdíleli se svým bližním? To jsou otázky, které je dobré si položit. Jakékoli prostředí, i to nejvzdálenější a neschůdné, se může stát místem, kde se tyto hřivny rozrostou. Neexistují situace či místa, která by znemožňovala křesťanskou přítomnost a křesťanské svědectví. Svědectví, které od nás Ježíš žádá, není uzavřené, ale otevřené, a závisí na nás.

Bůh je Láska, která naplňuje moji duši.

Bůh je Klid a Mír, který zaplavuje mou mysl i mé tělo.

Bůh je dokonalé Zdraví, které je i mým zdravím.

Bůh je Radost, která je i mou radostí.

Tak pýcha napodobuje vznešenost, kdežto Ty jediný jsi Bůh nade všechno vznešený. Ctižádost shání jen čest a slávu, kdežto Ty jediný jsi nade vše ctihodný a slavný. Ukřutnost chce učiniti moc obávanou; koho však se musíme báti, ne-li jediného Boha? Co může býti jemu odňato neb vyrváno? Sladké lichotky prostopášníků směřují k získání lásky; nic však není sladšího než Tvá láska, a nic nemůže býti milováno s větším užitkem, než Tvá nade vše krásná a jasná pravda. Všetečnost předstírá vědychtivost, kdežto Ty vše nejdůkladněji znáš. Ba i sama nevědomost a zpozdilost kryje se jménem prostoty a nevinnosti; nic však není prostšího než Ty, kdo však je nevinnější než Ty, když Tvé skutky jsou v nenávisti zlých? Lenivost vydává se za klid; ale kde jest jistější klid, ne-li v Pánu? Nádhra chce býti nazývána hojností a bohatstvím; Ty však jsi plnost a nevyčerpatelná hojnost nepomíjitelné rozkoše. Marnotratnost se halí v roucho štědrosti; Ty však jsi nejštědřejší Dárce všeho dobra. Lakota chce míti mnoho a Ty máš všechno. Závist zápasí o přednost; kdo však je výtečnější Tebe? Hněv dychtí po pomstě; kdo však mstí se (odplácí) spravedlivěji než Ty?

IN MEMORIAM: P. Václav Vít Mareček, OSA
4. 9. 1917 – 7. 4. 2004

Byl to skutečný sloup církve!

7.dubna, v předvečer svátku večere Páně a dne ustanovení kněžství, zemřel P. Václav Vít Mareček, augustinián působící mnoho let v kostele sv. Tomáše na Malé Straně v Praze. Mnozí jsme byli obdarováni jeho životem, a to jeho činnostmi pastorační a zpovědnickou, duchovním vedením, vyučováním náboženství, hodinami latiny, němčiny a klasické řečtiny, které dával každý týden zdarma řadě zájemců od začátečníků až po ty nejpokročilejší, výukou gregoriánského chorálu, igelitkami plnými tuzexových potravin jako Granko či pomeranče, které za komunismu několikrát do roka rozdával. To jen abych vyjmenoval to, co jsem já osobně zažil a přijal. Nyní však nejvíce vzpomínám na schopnost útěchy, kterou jeho skromná vyrovnanost vyzařovala, na jeho zajímavé a moudré výklady a na jeho samozřejmou každodenní přítomnost u Sv. Tomáše po celou dobu, kterou pamatuji. A také na ty vzácné chvíle, kdy prozradil něco o svém životě, o mnoha dobrodružných zvratech na své cestě a o tom, že jeho služba v Praze nebyla samozřejmá, ale že byla spíše zázrakem.

První změnou života jedenáctiletého Václava Marečka byl příchod P. Alfonse Mittnachta, rektora pražského augustiniánského chlapeckého konviktu, který hledal nadané chlapce po venkově, do jeho rodného Trpína (dnes okres Svitavy). Od roku 1928 tedy bydlel v konviktu u Sv. Tomáše v Praze a studoval na Akademickém gymnasiu, po maturitě vstoupil roku 1936 do řádu a přijal jméno Vít a v říjnu 1940 byl vysvěcen na kněze. Zde ale začínají brutální zásahy politiky do jeho života: němečtí spolubratři musí narukovat do wehrmachtu, převor kláštera P. Augustin Schubert je zatčen, provinciál a rektor vyhoštěni a roku 1942 klášter zabrán nacisty. Mladý P. Vít zůstává sám v Praze a obstarává farní agendu z fary u sv. Mikuláše. Po válce jde obnovovat činnost kláštera do České Lípy v pohraničí. Roku 1950 byl ovšem v rámci likvidace řádů internován a na celých 18 let zbaven možnosti působit jako kněz. S dalšími augustiniány pracoval nejdříve ve sklárně v Oseku, pak na státním statku v Králíkách a roku 1955 si pět řádových kněží vybralo z nabízených manuálních povolání práci lesních dělníků a přes celá „uvolněná“ šedesátá léta pracovali s motorovou pilou v polosvobodných podmínkách v Hrabyni ve Slezsku. Teprve roku 1968 směl znovu vypomáhat v duchovní správě a na jaře 1969 se vrátil ke sv. Tomáši.

35 let jeho další práce na Malé Straně lze snad přiblížit výrazy tichá činorodost, jemná neúnavnost a moudrá trpělivost, která nebyla – a to v andělské podobě – jen jeho pedagogickou metodou, ale celoživotním přesvědčením a bojem proti komunismu; mluvil o „obětech, které unavily katy“. Obnovoval kostel sv. Tomáše, založil augustiniánský 3.řád, udržoval styky s řadou osobností z domova i ze zahraničí (jeho přítelem byl např. kardinál Meissner) a angažoval se v bohužel ne přesně zjištěné míře v tajných svěceních českých kněží v Německu. Pro svůj smysl pro povinnost takřka neodpočíval, necestoval (za komunismu pochopitelně nesměl), nebylo vždy snadné vymyslet pro něj dárek, který by obratem nedal dál, nýbrž si skutečně užil, nerad mluvil o sobě.

V P. Marečkovi Praha zažila kněze staré školy nesmírného duchovního a intelektuálního formátu, konzervativního milovníka staré liturgie a gregoriánského chorálu, učitele klasické vzdělanosti, muže nesmírně jemného humoru. Byl to skutečný sloup církve, postavený na skále pevné, na němž stojí mnoho z toho, co dnes máme.

Pavel Čížinský v Tolle Lege květen 2004 č. 83

(7. 4. ve 12,15 hod bude za P. Marečka sloužena mše sv.)

VELIKONOČNÍ NOC

Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu.

Oslava Veliké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty tento velikonoční "přechod" (pesach) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody a plnosti.

Původně Velikonoce slavily během noční vigilie věnované čtení; modlitbám a zpěvem a Eucharistii (konec I – začátek II století)

Od začátku III. století, jak svědčí Apoštolská tradice od sv. Hipolita (225) ještě se přiděla křestní liturgie; Ve IV. století se zahraňuje liturgie světla. Tyto prvky dosavadní přetrvávají i po reformě II. Vatikánského koncilu, jejíž velikonoční liturgie má toto schéma:

Liturgie světla (V první části – ve slavnosti světla – si připomínáme, že vzkříšený Kristus je světlo světa)

Liturgie slova (Ve druhé části, v bohoslužbě slova, při čteních z Písma svatého připomínáme o podivuhodné skutky, které od počátku Bůh učinil svému lidu Staré i Nové smlouvy)

Křestní liturgie (Třetí částí je křestní bohoslužba, při které mohou být pokřtěni katechumeni a všichni ostatní obnovují své křestní sliby s radostí nad tím, že křtem jsme byli „pohřbeni v Kristovu smrt, abychom spolu s ním byli vzkříšeni z mrtvých“)

Eucharistická liturgie (Na závěr oslavy slavíme eucharistii jako zpečetění a další připojení k Kristovým vítězstvím. V eucharistické hostině přijímáme pokrm na cestu za naším Pánem, na cestu, která vede skrze smrt k životu.)

Velikonoční noc, na jejímž prahu nyní stojíme, je odedávna nocí bdění s Pánem, v níž křesťané očekávají a slaví zmrtvýchvstání Pána Ježíše.

FARNÍ POSTNÍ REKOLEKCE

V sobotu 1. dubna se konala u Sv. Tomáše farní postní rekolekce. Farníci, mladí manželé, učitelky ze Školy Sv. Augustina a členové augustiniánské fraternity jsme tvořili rozmanitou skupinu, kolem dvaceti lidí. Otec Pavel Pola, karmelitán z kostela Panny Marie Vítězné, s námi hovořil o druhém člověku jako daru (což je téma letošního poselství papeže Františka na postní dobu). Kreativně a v živém rozhovoru jsme rozjímali hlavně o smyslu podobenství o chudém Lazarovi, a jak jej aplikovat v našem životě, jak hledat to, co může právě náš život naplnit, aby byl šťastný a měl jasný cíl.

Na cestu postní dobou jsme dostali od Otce Pavla otázku k zamyšlení: „Kdo je pro Tebe „Lazarem“ a co pro něj můžeš udělat?“ A můžeme přidat: „Pro koho jsem „Lazarem“ já a dokáži přijmout jeho pomoc?“

P. Pavel Pola, OCD

BRATŘI AUGUSTINIÁNI NA DUCHOVNÍM CVIČENÍ

Augustiniánské opatství na Starém Brně bylo od 6. do 10. března sídlem duchovních cvičení pro augustiniánské řeholníky z České republiky (Praha a Brno), z Polska (Varšava a Krakow) a Slovenska (Košice). My augustiniáni ze střední Evropy se setkáváme pravidelně každý rok, abychom věnovali několik dnů duchovní obnově. Zúčastnilo se nás celkem osmnáct členů Řádu.

Naši duchovní obnovu vedl Otec Luciano di Michieli, provinciál Italské provincie. Hlavním tématem byl „Ježíš, cesta, pravda a život“. Exercicie byly zaměřeny velmi prakticky: spíš než teoretické úvahy, různá témata k meditaci směřovala k tomu, abychom obnovili – jako zasvěcené osoby - náš vztah s Bohem. Bylo patrné biblické vzdělání Otce Luciana. Prameny jeho exercicie vycházely z Božího slova a ze Svatého Augustina. A spolu s nimi, jak nám on sám prozradil, se nechal inspirovat vietnamským kardinálem van Thuanem (+ 2002), který je současně v procesu blahorečení. Kardinál van Thuan působil jako biskup v Saigonu, kde byl v roce 1975 uvězněn komunistickým režimem a zůstal 13 let ve vězení; devět z nich strávil v totální izolaci. Ale přesto až do konce svého života nepřestal být pozitivním člověkem. Papež František jej představoval jako „svědka naděje“, který překvapil každého, kdo se s ním setkal. Kardinál van Thuan vedl exercicie pro Otce Jana Pavla II. v roce 2000 a pro kněze v roce 2001, z nichž čerpal Otec Luciano myšlenky, které s námi sdílel.

Prostředí a rytmus podpořily duchovní obnovu. Měli jsme dvě přednášky s diskuzí denně, po kterých následoval čas k rozjímání a osobní modlitbě. Také jsme se modlili společně, nejenom na mši svaté nebo během liturgie hodin, ale také při adoraci nebo růženci.

Krásnou příležitostí k poděkování Pánu Bohu se stala úterní oslava 89. narozenin našeho seniora, brněnského Otce Jana Budila, který byl radostný jako vždycky.

Chtěli bychom uvést několik témat, které jsme jako účastníci zvlášť ocenili. Například první dvě meditace, které se týkaly víry (o modlách, které nás mohou vzdálit od pravého Boha a o pravé víře jako přilnutí k Panu Ježíši). Také nás zaujala úvaha o putující církvi jako „tajemství trpělivosti“, ve které ve stopách svatého Augustina jsme mohli pochopit trpělivost jako aktivní postoj.

Opatství na Starém Brně byla oázou klidu uprostřed města, a místní řeholní komunita se o nás velmi pohostinně starala. Také jsme měli možnost se setkat s farním společenstvím, s nímž jsme sloužili mši svatou ve čtvrtek, u oltáře Panny Marie Svatotomské. Kéž nám Bůh dá s její přimluvou milost rozvinout duchovní plody naší duchovní obnovy.

Víš, že?...

- * V neděli 2.4. bude v kostele sv. Josefa od 16:00 **Postní koncert Svatotomášského sboru**.
- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 6. 4. od 21:00 v kapli sv. Barbory.
- * **Křížová cesta na Velký Pátek**: Mládež našeho kostela připravuje na Velký Pátek křížovou cestu/pašije městem. Od 18:15 se hrají Pašije od kostela sv. Tomáše přes Karlův most do kostela sv. Františka. Udělejte si čas modlit se s námi. Je to svědectví křesťanského života!
- * Během **augustiniánského týdne**, od 24. do 28. dubna, **nebude večerní mše sv.** v 19:00 hodin.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * **14. farní slavnosti kostela sv. Tomáše**. Sobota 3. 6. 2017.
- * **Noc kostelů** (9. 6. 2017).
- * **20. pout'** do sv. Dobrotivé 27. 5. 2017
- * **TÁBOR „Summer school“ 2017**: Zaječov 9. – 22. července 2017
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

Jarní farní a školní ples bude 22.4.2017 od 20:00 hodin. Lístky můžete zakoupit na vrátnici kláštera anebo u Marie Šárové.

Koncem dubna přijedou dva noví kněží do komunity do kláštera sv. Tomáše (P. Imma a P. Isabelo). Bratři pocházejí z **Filipín** a budou sloužit v naší farnosti a ve škole.

Dobrou chuť!

Tortilla de patatas

Když jsem se kdysi snažila putovat do Santiaga de Compostela, koupil nám otec Juan k obědu něco bramborového, což byla úžasná změna po všem tom pečivu a uzeninách. Snažila jsem se vypátrat, co to vlastně bylo a doma jsem si na počítači našla, jak se ta dobrota připravuje.

Budeme potřebovat: 50 dkg brambor, 1 střední cibuli, 3 stroužky česneku, 3 vejce, olivový olej (asi 150 ml), sůl, pepř, zelenou petrželku a původní recept uvádí ještě hrst mražené kukuřice. S tou jsem to ještě nezkoušela, manžel ji nemá rád.

Brambory oloupeme a nakrájíme na tenké plátky, cibuli nakrájíme a česnek rozsekáme.

Na části oleje osmahneme cibuli do sklovata, přidáme česnek a brambory. Tuto směs restujeme asi 20 minut při občasném promíchání. Potom na cedníku necháme z brambor okapat přebytečný olej a směs dáme do mísy. Když trochu vychladne, přidáme vejce, sůl, (kukuřici), petrželku, kdo má rád tak pepř, a opatrně to promícháme.

Rozehřejeme zbylý olej a směs na něj opatrně rozestřeme a pomalu opékáme. Když máme pocit, že z jedné strany je opečeno dost, tak opatrně pomocí talíře obrátíme a opékáme z druhé strany. Kdo má dvojitou pánev, má štěstí a méně práce.

Podáváme třeba se zeleninovým salátem, ale i studená je dobrá.

Přeji Vám krásné Velikonoce.

Dobrou chuť

Hanka

Bohoslužby o velikonocích 2017

Datum	Den	Hodina	Bohoslužba/pobožnost	Poznámka	Kostel
9.4.2017	KVĚTNÁ NEDĚLE	11,00	Mše sv.	S žehnáním ratolestí. Průvod s oslíčkem od kostela Pražského Jezulátka do kostela sv. Tomáše (česky- anglicky-španělsky) S žehnáním ratolestí.	Kostel sv. Tomáše
		15,00	Křížová cesta (Petřín)		
		18,00	Mše sv. (česky)		
13.4.2017	ZELENÝ ČTVRTEK	17,00	Večerní mše na památku Večeře Páně.		Kostel sv. Tomáše
		18,30	Večerní mše na památku Večeře Páně (anglicky).		Kostel sv. Tomáše
		18,45	Večerní mše na památku Večeře Páně (španělsky).		Kaple sv. Barbory
		21,00	Společná adorace		Kaple sv. Doroty
14.4.2017	VELKÝ PÁTEK	17,00	Obřady Velkého pátku.		Kostel sv. Tomáše
		18,30	Obřady Velkého pátku (anglicky).		Kostel sv. Josefa
		17,30	Obřady Velkého pátku (španělsky).		Kostel sv. Tomáše
		18,15	Pašije a společná křížová cesta		Kaple sv. Barbory
15.4.2017	BÍLÁ SOBOTA (kromě bohoslužeb velikonoční vigilie)	10,00 - 12,00	Zpověď (česky – anglicky – španělsky)	Žehnání velikonočních pokrmů	Kostel sv. Tomáše
	VELIKONOČNÍ VIGILIE	20,00	Velikonoční vigilie a Vzkříšení. (česky – anglicky – španělsky)		Kostel sv. Tomáše
16.4.2017	ZMRTVÝCH- VSTÁNÍ PÁNĚ	9,30	Česká mše sv.	Průvod v kostele Průvod v kostele.	Kostel sv. Tomáše
		11,00	Anglická mše sv.		Kostel sv. Tomáše
		12,30	Španělská mše sv.		Kostel sv. Tomáše
		18,00	Česká mše sv.		Kostel sv. Tomáše
17.4.2017	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	9,30	Česká mše sv.	Průvod v kostele. Žehnání velikonočních pokrmů	Kostel sv. Tomáše

Radostné a nadějeplné Velikonoce!

XIX. Augustiniánský týden 2017

„Sv. Augustin a jeho vzkaz pro dnešní svět v pohybu“

Klášteř sv. Tomáše 24.4. - 28.4.2017

24. dubna - Obrácení sv. Augustina

18:00 přednáška

PhDr. Tomáš Halík: „Sv. Augustin a teologie pro svět dramatických změn“

19:30 mše svatá

25. dubna

18:30 přednáška

Mgr. P. Antonio Rivas, OSA: „Sv. Augustin a jeho postoj k těm, kdo jsou na okraji společnosti. Spravedlnost a mír: postoje augustiniánů.“

26. dubna – Panny Marie Matky dobré rady

12:15 slavná mše svatá

18:00 přednáška

P. Milan Hermanovský, OSA: „Masová hysterie a aktualizovaná odpověď sv. Augustina“

27. dubna

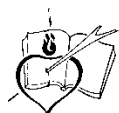
18:00 výstava (s výkladem) knih knihovny kláštera sv. Tomáše

28. dubna

18:00 koncert

Ukončení augustiniánského týdne

www.augustiniani.cz www.svatyagustin.cz www.skolasyatechonaugustina.cz

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2017

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky